

BUTLLETÍ INFORMATIU

MAIG – JUNY 2015

Any XLVIII Núm 492

INCLOU SEPARATA COL·LECCIONABLE
"VELLES IMATGES DE SANT PERE DE TERRASSA"
I MEMÒRIA DE L'ANY 2014

EXPOSICIÓ

COL·LECTIVA DE SOCS

Copiosos de llumino, Domènec Aunós, Plaques de cavat, Jaume Bou, Etiquetes antigues, Delfi Bassegoda, Postales de Bellver, Joan Cobet, Anuncietes de coloriu, Elena Colomina, Segells de pintors, Manuel Fabra, Paquets exclusives d'aram, Josep M. Ferrer, Hobbies de col·lecció, M. Elena Garcia, Llibres artístics, Jaume Grau, Tractes periòdiques, Miquel Paraira, Papers Sindical dels Pagesos Terrassencs, Manel Ros, Capçaleres de diaris, Joan Sánchez, Albums de cromos, Toni Vilena

Del 15 d'abril al 26 de juny de 2015
a la seu de l'Associació Rambla d'Egara, 340 2a
Centre Cultural Terrassa
dimecres i divendres de 6 a 9 de la tarda
Altres dies i hores, prèviament contingudes al telèfon 937 858 425
GPS: N: 41° 39' 58" E: 2° 02' 22"

SALVADOR ALAVEDRA
EL DIBUIX I LA MÚSICA

Exposició de dibuix al Centre Cultural de Terrassa

15/06
12/07 2015
De dilluns a dissabte de 16 a 21 h

TERRASSA ASSOCIACIÓ GRUP FILATÈLIC NUMISMÀTIC I DE COL·LECCIONISME

Generalitat de Catalunya Ajuntament de Terrassa

EDITORIAL

A l'assemblea de socis celebrada el propassat dia 25 de març a la seu social va ser aclamada per als propers quatre anys la nova junta directiva: president MIQUEL PARAIRA I CARDONA i JOAN MANEL GÓMEZ I CASAS vicepresident. ANTONI VILLENA I MAS, secretari, DOMÈNEC AUNÓS I VIDAL, tresorer i LLUÍS ANDREU I SÀEZ, M. ELENA COLOMINA I PASCUAL, FRANCESC COMELLAS I GARCIA i MARGARIDA ALTARRIBA I ANDREVÍ, vocals.

Donem les gràcies al qui ha estat president aquests darrers quatre anys JAUME CANYAMERES I CORTAZAR, a qui li desitgem tota la salut que mereix. Durant el seu mandat s'ha revitalitzat l'Associació i s'ha donat un gir important pel que fa a la participació dels socis i a la realització de noves activitats ciutadanes en bé del col·leccionisme i la cultura.

Altres acords: a) Canvi de nom de l'associació. Passarà a dir-se Associació Col·leccionistes de Terrassa, probablement el nom a publicitar sigui Col·leccionistes de Terrassa. Era molt feixuc escriure i anomenar el nostre nom complet. b) Augment de quota, de 35 a 40 euros. d) Potenciació voluntària dels socis protectors amb quota de 50 euros. c) Quota de socis-paradistes que passa de 70 a 80 euros. Amb tots aquests reajustaments aconseguim equilibrar els ingressos amb les despeses.

També es va parlar de la necessitat de canviar la ubicació de la Fira-Mercat d'intercanvi, promoció del col·leccionisme i antiguitats degut a la nova ordenació d'espais del Centre Cultural Terrassa. La junta directiva, d'acord amb representants dels socis paradistes, està fent actives gestions per tal de trobar el lloc més idoni. Tant l'Ajuntament com l'Associació i els socis paradistes tenim interès i sumem esforços per no estroncar aquesta positiva experiència de més de tres anys. Tingueu la seguretat que trobarem el lloc millor d'entre els possibles. Al seu moment serà comunicat a tothom i indicat amb un rètol visible al porxo on hem fet la fira fins ara.

Anunci a l'opuscle editat en motiu de la inauguració del Cinema La Rambla, l'11 d'abril del 1935.

I ja estem acabant un altre curs i preparant l'exposició anual monogràfica al Centre Cultural Terrassa, enguany sobre **EL DIBUIX I LA MÚSICA, UNA COL·LECCIÓ DE SALVADOR ALAVEDRA I INVERS**, comissionada pel seu fill Ricard. Es podrà veure a partir de la seva inauguració el dilluns dia 15 de juny a les 7 de la tarda fins el diumenge dia 12 de juliol. L'exposició restarà oberta de dilluns a dissabte de 16 a 21 h. Visites convingudes al telèfon 937 899 087. El dia de la inauguració farem una visita comentada i els dies de la festa Major se'n farà alguna altra que anunciarem al programa de Festa Major. Tots i tothom sou convidats a veure-la. Farem també una conferència sobre el tema el dimecres de Festa Major, dia 8 de juliol a les 7 de la tarda a l'Aula A del Centre Cultural Terrassa.

També per la Festa Major editarem la 7a sèrie de set punts de llibre sobre els Capgrossos de Terrassa, i ja en tindrem 42, la propera sèrie no serà editada fins l'any 2018 que haurem acumulat set capgrossos més. Els podreu adquirir a les parades de la Fira Mercat d'Intercanvi, promoció del col·leccionisme i antiguitats els dissabtes al preu de 3 euros cadascuna.

I aquest és el darrer Butlletí del curs. El proper serà els mesos de setembre - octubre. Que tingueu un bon estiu!!

NOTÍCIES DE DINS

L'EXPOSICIÓ COL·LECTIVA DE SOCIS DEL 2015

Del 22 d'abril al 26 de juny tindrem exposats un munt d'objectes dels socis i sòcies a la nostra seu social del 2n pis del Centre Cultural de l'antiga Caixa Terrassa al capdamunt de la Rambla. Hi participen 13 persones amb una petita mostra del que col·leccionen. N'hi ha que només col·leccionen un tema, però n'hi ha molts que en col·leccionen diversos i volen participar cada any per anar mostrant-los en públic. Procurem que les aportacions a l'exposició siguin molt variades i diferents de la col·lectiva anterior.

Els participants a la present exposició són:

Domènec Aunós amb caps de llumins, una col·lecció que avui pot ser difícil d'ampliar atès l'encesa automàtica de moltes cuines i la batalla contra els fumadors.

Jaume Bou amb plaques de cava, una de les col·leccions més noves que ha agafat molta empenta.

Delfí Busqueta amb etiquetes antigues de diversos productes.

Joan Còdol amb postals de Rellinars, unes d'antigues i d'altres no tant.

Elena Colomina, amb ampolletes de colònia. Les miniatures sempre atrauen.

Manuel Fabra, amb segells de pintors. El nostre grup va començar amb el tema filatèlic, per tant no hi podia faltar en una col·lectiva.

Josep M. Ferrer, dedicat a les antiguitats i altres objectes ens presenta unes peces exclusives de ferro, elaborades artesanalment per un amic seu.

M.Elena García, amb ninots de tot tipus entre els que destaquen alguns barrufets i futbolistes del Barça.

Jaume Grau, ens presenta llibres antics de medicina i de reculls de revistes de Terrassa, entre d'altres.

Miquel Paraira, professor jubilat de química i actual president del nostre Grup ens presenta una pila de taules periòdiques.

Manel Ros, amb papers sobre el Sindicat de Pagesos Terrassencs.

Joan Sánchez, diverses capçaleres de diaris. Llàstima que no té la pàgina sencera per falta d'espai per guardar-los.

Toni Villena, ens presenta diversos àlbums de cromos. Abans se'n feien de molts temes, ara gairebé només de futbol i princeses.

Com veureu, no us avorrireu pas visitant-la i encara trobareu idees per guardar més coses que us ajudaran a desconnectar de la feina o entretenir-vos en la jubilació.

Gràcies a tots els participants i als qui ens han ajudat a muntar-la.

*Montserrat Anglada,
coordinadora de l'exposició.*

EL DIBUIX I LA MÚSICA, UNA COL·LECCIÓ DE SALVADOR ALAVEDRA I INVERS

Començar un nou dibuix deixant expressament sense acabar el que està fent, sense cap mena de vertigen pel nou paper en blanc. Un nou dibuix per precisar que aquella cama esquerra, la del saxofonista, ha de sostenir millor, no solament el pes del cos, sinó també el pes de la música mateixa. Interpretada, aquesta música, o bé en l'escenari de la Plaça Vella, o bé dins la Jazz Cava.

Així, terrassencs i forans, podríem haver conegut a Salvador Alavedra i Invers. Si a mitja escena li demanaves de mirar el seu dibuix, ell et mostrava el seu treball. I no te'l mostrava com un descobriment personal, com ho fan la majoria dels bons dibuixants (ell ho és). Era diferent, presentava la feina com el significat de la paraula Art, gens mitificada i gens estranya per en Salvador. L'Art com vincle que revesteix d'humanitat l'existència.

Dibuix i Música de la mà d'aquest ciutadà terrassenc, ens proporcionen un "material" com li agradava dir al Salvador, que ara tenim la fortuna de poder fer-ne la col·lecció i exposar-la.

La plataforma singular de les dues manifestacions artístiques no es limitava als escenaris jazzístics terrassencs on ell sempre ha estat ben

rebut per diverses raons (una d'elles és que va ser un dels fundadors de la Jazz Cava), també s'ampliava als auditoris de música clàssica, quan eren els intèrprets locals els que l'ocupaven i en especial els concerts del Concurs Montserrat Alavedra, la filla estimada del germà gran, en Manel.

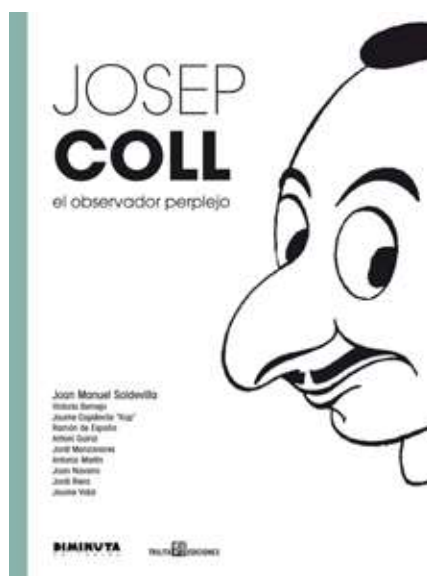
Aquesta unitat feta de Dibuix i Música es manifesta com un acte únic. Per aquesta raó, en el concert en viu, Salvador dibuixa damunt del full del programa. Hi assisteix només amb un modest llapis, conscient que observar, escoltar i dibuixar és el mateix. Quin és, doncs, el significat d'aquesta espontaneïtat, d'aquesta urgència en dibuixar allà mateix, vivint la música damunt el paper més proper? Els que estem a la vora d'en Salvador ens seguirem preguntant què és primer per ell, si el Dibuix o la Música. El Dibuix, amb les escasses però disciplinades incursions en l'escultura, heretat de l'afició del pare Valentí, entès com un ofici. El sentit que té és el del treball ben fet, precís, com ho fan les màquines, com ho fan els telers. Com tot ofici, s'inicia amb l'aprenentatge en el taller, explorant totes les tècniques, des del prosaic bolígraf, fins a l'exquisida punta de plata. Pel que fa al suport, també el recorregut és ampli i singular, com hem vist en les notes gràfiques damunt partitures i programes.

La Música neix més tardanament que el Dibuix. Seria, però, agosarat pensar que la música es materialitza en la sensibilitat gràcies a una forma d'entendre els remors persistents d'aquells telers per tot Terrassa? Des de l'inseparable fagot de joventut, molt sovint fent tàndem amb el germà Manel, les edicions dels discs de "Discophon", travessant el temps per les edicions musicals dels Amics de les Arts, les gravacions domèstiques amb el magnetòfon "Saba". Eines, aquests estris musicals, que permeten fer qualsevol salt entre les diferents lògiques, entre el jazz i els lieder, entre el concert i la música de les edicions més populars de la discogràfica.

El Dibuix entès com una manifestació individual i la Música entesa com una manifestació on és ne-

cessària la intervenció col·lectiva, lligades totes dues per Salvador Alavedra, configuren aquesta especial col·lecció. Així, després de veure el seu treball, li rendim el nostre profund reconeixement i ens permet apropar-nos a ell.

NOTÍCIES DE FORA

JOSEP COLL: EL OBSERVADOR PERPLEJO

Joan Manuel Soldevilla, Victoria Bermejo, Jaume Capdevila "Kap", Ramón de España, Antoni Guiral, Jordi Manzanares, Antonio Martín, Joan Navarro, Jordi Riera i Jaume Vidal.

Diminuta Editorial/Trilita Ediciones

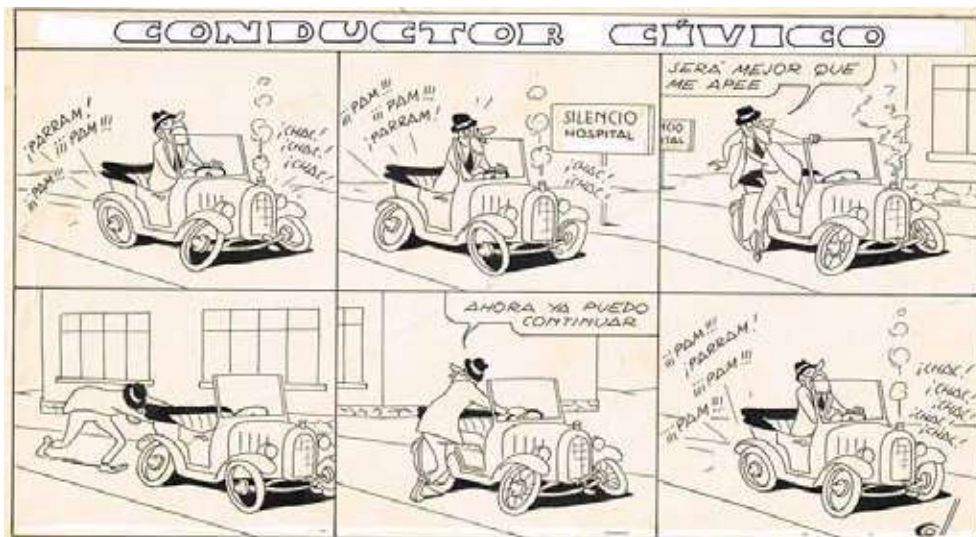
Rústica amb solapes, 176 pàgines, 24 x 32 cm, b/n 24 €

Els col·leccionistes –en aquest cas, els de dibuixos i historietes originals– han fet possible el llibre *Josep Coll: el observador perplejo*, que es va presentar el passat 13 d'abril al Reial Cercle Artístic de Barcelona i que va ser una de les novetats del 33è. Saló del Còmic de Barcelona, celebrat els darrers dies d'aquella mateixa setmana. El llibre, presentat conjuntament per Diminuta Editorial i Trilita Ediciones, reproduïx 120 historietes i dibuixos

de Josep Coll i Coll (Barcelona, 1923-1984) procedents de les col·leccions de Rafael Amat, la família Araguás, Llorenç Caballero, Jaume Capdevila, Antonio Delgado, Albert Mestres, Joan Navarro, Quim Pujolar, Ramon Serra, la família Sánchez-Gasull, Jesús Sánchez i el Museu del Joguet de Catalunya. Algunes d'aquestes peces són inèdites, però la majoria van ser publicades a la històrica revista infantil *TBO* entre els anys 1948 i 1983. La reproducció dels originals s'ha fet respectant els marges, on sovint apareixen anotacions indicatives del número en el qual van aparèixer en el seu moment.

Coll és un dels millors i més originals autors de tota la història del còmic espanyol. El seu estil inimitable buscava la màxima expressivitat amb els mínims recursos. Uns personatges llargaruts protagonitzen sorprenents situacions quotidianes, inspirades per una realitat que el dibuixant observa perplex. Sovint, totes les vinyetes mantenen el mateix enquadrament, la qual cosa no resta dinamisme a l'acció, sinó tot el contrari. No hi ha res que sobri ni que falti, només hi ha allò que és imprescindible per la narració. De fet, les millors historietes que va fer són les que no tenen diàlegs.

Sempre va preferir adaptar els personatges a la història que a l'inrevés. Per això, a diferència de la majoria dels seus col·legues, en Coll va crear molt pocs personatges fixos. Una excepció a això va ser la sèrie "En Bufa i en Pumpum", que va veure la llum a la portada del primer número de *L'infantil* (1963),

que mereixia. Durant gairebé vint anys, va abandonar el dibuix perquè guanyava més diners treballant com a paleta. Els lectors del TBO no se'n van adonar, perquè els editors havien acumulat molts originals seus i, quan s'acabaven, tornaven a publicar els antics, sense que l'autor rebés cap compensació. A la dècada dels vuitanta, la seva obra va ser reivindicada i Coll va tornar a dibuixar, però va caure en una forta depressió i es va suïcidar el 1984.

una revista en català editada pel Bisbat de Solsona que més tard es transformaria en *Tretzevents*. Però, al cap d'unes poques entregues, en Coll va abandonar el projecte, que va ser continuat durant un temps per Josep Maria Sayrach. Sens dubte, en Coll no se sentia còmode havent de seguir sempre unes pautes determinades. Ell preferia la variació: igual feia historietes de plana sencera que tires d'unes poques vinyetes, unes amb diàlegs i altres sense, ambientades a la selva, en una illa deserta o al carrer... Ni tan sols les vinyetes eren sempre iguals: de vegades eren rodones, o de qualsevol altra forma.

Avui ningú dubta que Coll era un geni, però la seva obra no va rebre en vida el reconeixement econòmic

Ara, trenta anys després, aquest llibre vol retre homenatge a aquesta figura cabdal i donar-la a conèixer a les noves generacions. Per això, la reproducció d'originals s'acompanya d'articles que analitzen la seva obra des de diverses perspectives, escrits per Joan Manuel Soldevilla, Jaume Capdevila "Kap", Ramón de España, Antoni Guiral, Joan Navarro, Jordi Riera, Jaume Vidal i el terrassenc Jordi Manzaneres. També hi ha un parell d'entrevistes que Antonio Martín i Victoria Bermejo van fer a Coll poc abans de la seva mort i que es van publicar en el seu moment a la revista *Cairo*. Un llibre que surt amb la intenció de ser el primer d'una sèrie que recuperarà l'obra d'aquest gran dibuixant.

Appel

LES NOSTRES DÈRIES

Manel Ros Calsina entrevista **Pere Paloma i Sellarès**

“Sempre he tractat amb objectes de poc valor i sense especular”

Pere Paloma i Sellarès (Terrassa, 1936) va completar els estudis bàsics a cal Sr. Artigues i va començar a treballar als 14 anys fent de "botones" a l'Electra, anava a fer "recados" en bicicleta per una Terrassa on no calien carrils bici. Al cap de dos anys, ja va entrar al Banc Comercial de Terrassa, on va treballar durant molts anys fins que es va instal·lar pel seu compte amb un petit negoci del món del col·leccionisme.

Persona independent, amb idees pròpies i de caràcter crític, va pertànyer força anys al nostre Grup però ara s'estima més anar pel seu compte. Li agrada molt l'excursio-nisme i és un gran coneixedor de Sant Llorenç del Munt. Surt cada setmana a la recerca de les grans coses petites de la muntanya com ara uns lliris blaus en plena floració. Reconeix que s'emociona amb la música clàssica però també amb la música popular.

Com definiria el seu tipus de col·leccionisme?

En realitat, jo no sóc col·leccionista. M'he dedicat i, encara m'hi dedico, a la compra -venda de molts tipus d'objectes de col·leccionisme però sempre ho he fet sense especular i perquè m'entretenia. Podríem dir que hi ha un "col·leccionisme car" i un "col·leccionisme barat"; el primer és el més relacionat amb l'art i els brocanters, però jo sempre he tractat amb un col·leccionisme d'objectes de poc valor, sense massa pretensions i sense especular.

D'on li prové aquesta afició, tenia algun precedent familiar?

La veritat és que no. Els meus pares procedien d'Ustrell i feien de pagès. Jo, de nen, vaig començar a col·leccionar monedes i, suposo, que a partir d'aquí em vaig anar aficionant en aquests temes. Més endavant vaig comprar una muntanya de llibres antics a Barcelona i ja vaig entrar dins d'aquest món.

Vostè ha tingut un dels pocs establiments de Terrassa especialitzats en objectes de col·leccionisme.

Quan vaig plegar del Banc em vaig establir com autònom i em vaig poder dedicar a una botiga que tenia al carrer Sant Francesc. A Terrassa ja n'hi havia d'altres especialitzades en filatèlia i numismàtica però la meua era més variada, hi tenia una mica de tot però sobretot "papers". Ara ja fa anys que la vaig tancar i només la utilitzo com a magatzem.

A més a més, d'aquest establiment també ha participat a moltes fires i mercats, oi?

Si, encara vaig cada setmana al mercat de Sabadell. Ja fa més de trenta anys que hi vaig i crec que sóc el segon més veterà, però em sembla que serà per poc temps... També havia anat al mercat mensual de Vic, però amb la crisi va baixar molt i vaig deixar d'anar-hi. A Terrassa, havia participat en una fira que organitzava Maria Dolors Duocastella, la Suri, a la Plaça Vella. Malauradament es va deixar de fer amb les obres del pàrquing i la nova urbanització.

Ens podria fer cinc cèntims dels principals objectes que comercialitza?

Bàsicament, he treballat amb llibres, postals, monedes, bitllets, segells, goigs, recordatoris i coses molt variades. De fet, la majoria d'objectes estan relacionats amb les modes de cada època. Ara estan de moda les plaques de cava i altres èpoques ho havien estat les anelles de cigars o les targetes de telèfon. Fins i tot, els segells es poden considerar que ja han passat de moda tot i que havien estat un gran negoci. En canvi, les monedes i bitllets encara aguanten.

Quina és la seva especialitat?

Ara podíem dir que són les postals. En compro grans partides de 10 o 20.000 unitats i després les ordeno

per temes (pobles, castells, trens, fars, etc.). Tinc algun client molt especial que en compra a milers però no és gens habitual. A part de les postals de poblacions encara hi ha força afició per les postals temàtiques.

Si hagués de triar algun objecte per a la seva col·lecció personal amb quin es quedaria?

Ara ja no guardo res però només hi ha tres llibres que no llençaria mai: la Bíblia, l'Alcorà i el Diccionari Filosòfic de Voltaire. No vol dir que comparteixi tot el que diuen però m'agrada llegir-los i són una font d'inspiració inesgotable.

Perquè va deixar de ser soci del Grup?

Vaig ser soci força anys però ara no em sento motivat per participar-hi i m'estimo més anar pel meu compte. En qualsevol cas, mantinc una bona relació amb els grans col·leccionistes locals com Rafel Comes, Josep Maria Domènech i també amb el Crussafont de Sabadell.

També vaig col·laborar en una secció del butlletí, anomenada "Mals pensaments". Encara en tinc una llibreta plena, la majoria són propis i també en recullo d'altres que em semblen interessants.

Quines altres aficions practica?

M'agrada molt sortir a caminar per Sant Llorenç. Abans hi anava sol i aprofitava per pensar i ordenar els meus pensaments. Ara m'acompanya una fotògrafa molt bona coneixedora de la flora i aprenc moltes coses. D'altra banda, sóc un gran aficionat a la música clàssica, n'escolto molta per la ràdio i també acostumo anar als concerts que fan a l'Auditori. Per a mi la música és bona si m'emociona. En general, la música moderna m'atabala i no em diu res, en canvi, la música popular també m'agrada i m'emociona!

EL COL·LECCIONISME A INTERNET

Per Santi Rius – srcterrassa@gmail.com

COL·LECCIONAR NINES DE PORCELLANA

Els col·leccionistes anomenen nines de porcellana a aquelles nines que tenen el cap de porcellana esmaltada. Les que la tenen sense esmaltar s'anomenen nines Parian o de bescuit. Cal indicar que, abans de fer servir la porcellana pels caps de les nines, els artesans utilitzaven fusta, paper "maché" i cera per crear nines amb la cara el més realista possible. El fet de triar la porcellana es deu a què aquest és un material molt més durador. La porcellana s'obté coent en un forn el fang a més de 2.372 °F (1.300 °C) per tal d'endurir-lo.

Las primeres nines de porcellana es fan fer a Alemanya en la dècada de 1840 per part de fabricants de porcellana com KPM Berlin, Meissen i Royal Copenhagen Dinamarca. Posteriorment també es van fer de caolí, una matèria que després de passar per motlles i solidificar en els forns a altíssimes temperatures, es convertia en l'anomenat bescuit, un material relativament resistent i dur, amb el que s'aconseguia una perfecció de trets que no es podia aconseguir amb la porcellana tradicional.

Els caps d'aquestes nines estaven units a cossos de couro o roba i el cabell es moldejava en la mateixa porcellana i era pintat. Aquestes nines tenien la fesomia de dones adultes i estaven vestides amb la moda típica d'aquells anys. A mesura que la fabricació de nines millorava, les de porcellana o les de bescuit es van començar a fabricar amb el cap calb ja que posteriorment se li incorporava el cabell utilitzant normalment cabell humà que es fixava en un forat fet expressament en la part superior del cap de la nina. Els pentinats també seguien les modes de l'època i els col·leccionistes avaluen les nines de porcellana segons els pentinats que porten, tenen un preu més alt com més elaborat sigui el pentinat.

Els fabricants de nines també van començar a vendre només els caps, amb la finalitat que els compradors fessin ells mateixos la resta de la nina. Aquests tipus de nines es van anar sofisticant amb trets més detallats i ulls de vidre i algunes ja començaven a tenir trets més infantils, com per exemple les fesomies d'Àlicia en el país de les meravelles, o personatges famosos com Mary Todd Lincoln, Dolly Madison o Jenny Lind. Aquest tipus de nines es coneixen com a nines de retrat. Cal indicar que posteriorment les nines es van fer de diversos materials, pasta de paper, cel·lulosa, plàstic, etc..., però aquestes no són el cas d'aquest article.

Nosaltres començarem la nostra visita virtual anant a l'enllaç de la col·lecció del Museu Casa Lis d'Art Nouveau i Art Déco de Salamanca, <http://www.museocasalis.org/nuevaweb/coleccion/munecas>, ja que està considerada la millor col·lecció pública de nines de porcellana a nivell mundial. En aquesta col·lecció formada per més de 400 nines hi trobem representats els millors fabricants: Jumeau, Bru, F. Gaultier, A. Thullier, Schmitt, Steiner o Petit & Dumontier.

Ara és l'hora d'anar a un petit Museu a Ayamonte <http://www.museodemunecas.com>, que ens sorprendrà ja que hi trobarem el cap de l'única nina que va ser rescatada del Titànic, curiosament per un pescador espanyol anomenat Abel Federico Nogueiras, l'any 1977.

A la foto podem veure el que queda de la nina al costat d'una fotografia de la nena que la portava en el Titànic l'any 1912

La història de com ha arribat aquesta nina a Ayamonte es deu a una tal Teresa Martín, una veïna d'aquesta localitat, que ha tingut des de petita l'afició de col·leccionar nines, fins al punt d'haver-ne reunit unes 300 i haver estat la impulsora de la creació d'aquest Museu en el que podem admirar el cap de porcellana d'aquesta històrica nina.

Es veu que la nina va ser un regal dels seus pares a l'Eva Hart, que va embarcar en el Titànic amb set anys com a passatgera de segona classe i va sobreviure al costat de la seva mare. L'Eva va morir el 14 de febrer de 1996 a l'edat de 91 anys. La nina pel que sembla va quedar abandonada al camarot ja que no la va poder recollir a l'haver d'abandonar amb presses tot el que porta-ven.

És recomanable fer una visita al blog de la Teresa Martín <http://www.teresamartin.org> on trobarem interessants explicacions de l'evolució de les nines en diferents èpoques i fins hi tot l'oferta d'un servei de restauració de nines antigues. Posteriorment podem acostar-nos a Tenerife, per visitar una mena de parc temàtic dedicat a les nines i als ossets de peluix anomenat Artlandya, situat a la població de Icod de los Vinos, <http://www.artlandya.com/spanisch/index.html>

I pels que no us vulgueu moure de Catalunya, us recomanem la visita del Museu Romàntic Can Llopis de Sitges <http://museudesitges.cat>, en el que s'exhibeix la col·lecció de nines antigues de l'artista i escriptora Lola Anglada (1892-1984) que reuneix 400 peces de diferents països i èpoques (S.XVII-XIX). També en trobareu al museu que hi ha a Castell d'Aro.

Finalment farem un tour internacional per visitar la web <http://www.hessisches-puppenmuseum.de>, del museu de nines antigues de Hanau-Wilhelmsbad a Alemanya. D'aquí saltarem al Museu de Nines de Coburg, també a Alemanya, <http://www.coburg.de/Subportale/Puppenmuseum/Startseite.aspx> i posteriorment ens acostarem a França per visitar el <http://www.museedelapoupeeparis.com> a la ciutat de la llum, Paris on hi trobarem nines antigues, des de l'any 1800 al 1956. I, pels que vulgueu anar més lluny, podeu visitar la web americana <http://www.dollsbeautiful.com/> o el Kentucky Doll anf Toy Museum <http://www.kydollandtoy.com/>.

LA BOTIGA DEL COL·LECCIONISTA

CATÀLEGS EXPOSICIONS 5 €

Papers de Guerra
El Petit Príncep
Cotxes Scalextric, tot un món de col·leccionisme
Els Goigs de Terrassa

PUNTS DE LLIBRE (SÈRIES DE 7 UNITATS) 3€

Xemeneies de Terrassa, 1a sèrie
Capgrossos de Terrassa, Sant Jordi 2013, 2a sèrie
Capgrossos de Terrassa, Festa Major 2013, 3a sèrie
Capgrossos de Terrassa, Sant Jordi 2014, 4a sèrie
Capgrossos de Terrassa, Festa Major 2014, 5a sèrie
Capgrossos de Terrassa, Sant Jordi 2015, 6a sèrie
Capgrossos de Terrassa, Festa Major 2015, 7a sèrie

AUQUES (EDICIONS LIMITADES I NUMERADES) 3€

Festa Major de Terrassa 1929
XI Fira Modernista de Terrassa

CALENDARIS DE BUTXACA (SÈRIES DE 8) 3€

Any 2013 dibuixos d'Antoni Sebastià i Querol
Any 2014 dibuixos de Pere Prat i Rius

SOBRES DE SUCRE (SÈRIES DE 6 UNITATS) 1€

Terrassa 2010, Fotografies de M. Paraira, en color negre i verd
Refranyes Catalans, col. J. Alemany i M Paraira
La llegenda de Sant Jordi, dibuixos d'A. Paraira i col. M. Paraira
Masies de Terrassa, dibuixos de Montserrat Font
Parc de Vallparadís de Terrassa, fotografies de M. Paraira

EL PETIT PRÍncep

DVD en llenguatge de signes català, 10 €

MEDALLÍSTICA

Disposem d'algunes medalles commemoratives de ben diversos esdeveniments.
Properament us n'oferirem una relació i el preu.

MONEDES DE TERRASSA - FACSIMILS

Augmentat del senyal de Terrassa incús i anepígraf, estampat el 1472, a la guerra dels Remences. 10€
Augmentats dels sisens d'aram encunyats a la Universitat forana de Terrassa durant la guerra dels segadors (1640-1652)

GOIGS

Santa Maria d'Ègara, 2013, 1 €
Sant Jordi, 2014, 1€
Sant Pere, sant Miquel i santa Maria d'Ègara, 2014, 5€.
Edició commemorativa i numerada quatre pàgines

En venda a la seu social, a la Fira-Mercat del redós del Centre Cultural Terrassa els dissabtes i diumenges i també per correu. Comades a: elgrup@josoc.cat

AGENDA

VENC, CANVIO, DONO, BUSCO, COMPRO...

Aquesta secció és gentilmente oberta als vostres anuncis breus: envieu-ne el text a elgrup@josoc.cat

MAIG 2015						
Dilluns	Dimarts	Dimecres	Dijous	Divendres	Dissabte	Diumenge
				1	f 2	3
4	5	t e rj 6	7	t e 8	f 9	10
11	12	t e 13	14	t e 15	f 16	17
18	19	t e 20	21	t e 22	f 23	ln 24
25	26	t e 27	28	t e 29	f 30	31

JUNY 2015						
Dilluns	Dimarts	Dimecres	Dijous	Divendres	Dissabte	Diumenge
1	2	t 3	rj 4	t 5	f 6	7
8	9	t e 10	11	t e 12	f 13	14
15	16	t e 17	18	t e 19	f 20	21
22	23	t e 24	25	t e 26	f 27	ln 28
29	30					

JULIOL 2015						
Dilluns	Dimarts	Dimecres	Dijous	Divendres	Dissabte	Diumenge
		t e 1	2	t e 3	f 4	5
6	7	t e 8	9	t e 10	f 12	12

FIRES, MERCATS, TROBADES I EXPOSICIONS Vegeu: www.eltroc.org

FIRA-MERCAT D'INTERCANVI, PROMOCIÓ DEL COL·LECCIONISME I ANTIGUITATS

Tots els dissabtes al redós del Centre Cultural Terrassa, de 9 del matí a 2/4 de 2 del migdia, Rambla d'Ègara 340 de Terrassa. GPS: N - 41° 33' 58" E - 2° 00' 27"

SEU SOCIAL

Oberta els dimecres i els divendres no festius de 2/4 de 6 a 2/4 de 9. El mes d'agost no hi ha activitats.

INTERCANVI SOBRES DE SUCRE

El quart diumenge de cada mes, llevat de juny, juliol i agost a la seu de l'Associació de 10 a 2 del migdia. Accés pel carrer Torres Garcia s/n - Centre Cultural Terrassa

Intercanvi i compra de plaques de cava

Jaume Bou, 639 374 919

Terrassa FC, tota mena d'objectes, fotografies, documents

Josep Manuel Gómez
Tel.: 639 304 381 - 937 349 190

Sobrets de sucre, intercanvi

Miquel Paraira
Tel.: 690 665 392 - 937 855 565
mparaira@yahoo.com

Segells

A bon preu, de gairebé tot el món.
Alfonso Morales, 635 781 429
eltioaquiles49@gmail.com

- m** Mercat
- t** Trobada
- f** Fira, mercat d'intercanvi
- ln** Intercanvi mensual sobrets de sucre
- e** Exposició
- rj** Reunió junta

Publicació periòdica informativa de
l'ASSOCIACIÓ GRUP FILATÈLIC, NUMISMÀTIC
I DE COL·LECCIONISME DE TERRASSA
Rambla d'Ègara, 340 2a (Centre Cultural Terrassa) 08221 Terrassa
Cel: elgrup@josoc.cat - Fax: 937 805 299
GPS: N - 41° 33' 58" E - 2° 00' 27"
Dipòsit Legal B-28609-2011
ISSN 2014-3265 ISSN Internet 2014-587X

L'Associació Grup Filatèlic, Numismàtic i de Col·leccionisme de Terrassa no es fa responsable dels punts de vista expressats en els articles signats pels seus autors ni els comparteix necessàriament. Alhora, recomana i n'autoritza la seva difusió sempre que se n'indiqui la procedència.

Seguint el compliment de la LO 15/1999, de protecció de dades de caràcter personal, l'informem que les seves dades personals de què disposem estan incorporades a un fitxer amb la finalitat de permetre la gestió social de l'associació amb els seus socis. Aquest fitxer, de titularitat i responsabilitat de l'Associació, pren totes les mesures necessàries per garantir la seguretat i confidencialitat. Li comuniquem el seu dret a accedir, rectificar, oposar-se, i si escau, cancel·lar les seves dades personals del fitxer del qual som responsables mitjançant un correu adreçat a elgrup@josoc.cat, o per correu postal a la nostra seu social.